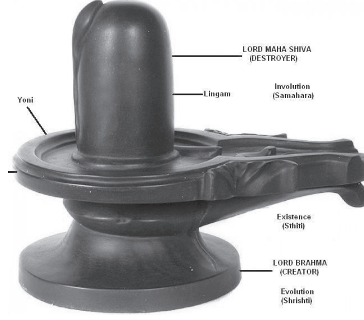

శ్రీః

మార్గబంధుస్తోత్రమ్

శంభో! మహాదేవ! దేవ! శివ!
శంభో! మహాదేవ! దేవేశ! శంభో!
శంభో! మహాదేవ! దేవ!

శ్లో॥ ఫాలావనమ్రత్కిరీటం ఫాలనేత్రార్చిషాదగ్ధపంచేషుకీటమ్ ।
శూలాహతారాతికూటం శుద్ధమర్ధేన్దుచూడం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 1

శ్లో॥ అంగే విరాజద్భుజంగమభ్రగంగాతరంగాభిరామోత్తమాంగమ్ ।
ఓంకారవాటీకురంగం సిద్ధసంసేవితాంఘ్రిం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 2

శ్లో॥ నిత్యం చిదానందరూపం నిహ్నుతాశేషలోకేశవైరిప్రతాపమ్ ।
కార్తస్వరాగేంద్రచాపం కృత్తివాసం భజే దివ్యసన్మార్గబంధుమ్ ॥ 3

శ్లో॥ కందర్పదర్పఘ్నమీశం కాలకంఠం మహేశం మహావ్యోమకేశమ్ ।
కుందాభదన్తం సురేశం కోటిసూర్యప్రకాశం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 4

శ్లో॥ మందారభూతేరుదారం మందరాగేంద్రసారం మహాగౌర్యదూరమ్ ।
సిందూరదూరప్రచారం సింధురాజాతిధీరం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 5

శ్లో॥ అప్పయ్యయజ్వేంద్రగీతం స్తోత్రరాజం పఠేద్యస్తు భక్త్యా ప్రయాణే ।
తస్యార్థసిద్ధిం విధత్తే మార్గమధ్యేఽభయం చాశుతోషో మహేశః ॥ 6

శ్రీః

మార్గబంధుస్తోత్రమ్

రచన - శ్రీమదప్పయ్యదీక్షితులు

వ్యాఖ్యాత - శ్రీ మేళ్ళచెర్వు వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

ఈ రచన ప్రత్యేకవృత్తములలో సాగినది. వృత్తనామము తెలియరాలేదు. చదవటంలో కొంత తెలివి కావలసియుండును. 8 అక్షరాల వద్ద పాదం ఆపి మిగిలిన పాదం చివరిదాకా చదువవచ్చు. దీనిలో గణవిధానము రెండు విధాలుగా చూడవచ్చు. "తతమ–యయయయ" మొత్తం 21 అక్షరాలు. లేదా 8 అక్షరాలదగ్గర ఆపితే గానానుకూలము.

తతగగ– 1 పాదం, 3వ పాదం 8 అక్షరాలు
రరరరగ - 2, 4 పాదాలు, 13 అక్షరాలు.

ఇందులో 6 శ్లోకములు గలవు.

'మార్గబంధువు' అనటానికి కారణం సుదీర్ఘదేశాలకు ప్రయాణము చేయుటలో ఆ రోజులలో ఆపదలు ఎక్కువ. "కాశీకి వెళ్లినవాడు - కాటికి వెళ్లినవాడు ఒకటే" అన్న సామెత తెలిసినదే గదా! వెనుకటి రోజులలో శ్రీశైలము వెళ్లువారికి ఆ అరణ్యాలలో చెంచులు సహాయము చేయువారని ప్రతీతి.

మృగవ్యాధస్వరూపుడు, మహాకిరాతుడు, శబరీపతి, గిరిశుడు - అయిన శివుడు అరణ్యదేవత అని అరణ్యపుష్పప్రియుడని "శివగీత" చెప్తున్నది.

అరణ్యప్రయాణాలలో వచ్చే బాధలు క్రూరమృగములు, చోరులు, నరబలులిచ్చే ఆటవికులు, సర్పములు మొ॥ వానివలన ప్రధానముగా ఉంటాయి. శివరూపములోనూ కొన్ని ఆటవిక ధర్మములుంటాయి. మృగము, శార్దూలచర్మము, గజచర్మము, జటామండలము, శూలము (ఈటె) మహావీరత్వము - భయంకర అవతారరూపము.

శివకవచము గూడా ఈయనను మార్గబంధువుగా చెప్పినది. చూ॥ "మార్గేషు మాం రక్షతు నీలకంఠః" "అరణ్యవాసాది మహాప్రవాసే పాయాత్ మృగవ్యాధ ఉదారశక్తిః" "అక్షౌహిణీనాం శతమాతతయినాం ఛింద్యాత్ మృడో ఘోరకుఠారధారయా" "శార్దూల సింహర్క్ష వృకాది హింస్రాన్ సంత్రాసయత్వీశధనుః పినాకః" "ఉత్పాత తాపవిషభీతి మసద్గ్రహార్తిం వ్యాధీంశ్చ నాశయతు మే జగతామధీశః"; అందువలన ఆయన మార్గబంధువు.

నమకమునందును,

"అహగ్ంశ్చ సర్వాన్ జంభయన్ – సర్వాశ్చ యాతుధాన్యః"
"నమో వృక్షేభ్యః హరికేశేభ్యః" "పథీనాం పతయే నమః"
వనానాం పతయే నమః" "స్తేనానాం పతయే నమః"
"నమో వంచతే పరివంచతే" "వ్రాత్యేభ్యో వ్రాత్యపతిభ్యశ్చ"
"అఘోరేభ్యోఽథ ఘోరేభ్యో – ఘోరఘోరతరేభ్యః"

అని యీవిధముగా మార్గాయాసకరమయిన బహురూపాలు, వాటి అధిపతి – ఆయనయే కనుక మార్గబంధువుగా ఆయనను కీర్తించుట వేదమతము. స్వరూపోచితము.

భవమార్గమునకు గూడా ఈయన మార్గబంధువే. "జ్ఞానం మహేశ్వరాదిచ్ఛేత్" కదా! ఆయన త్రిపురాంతకుడు అనగా స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరరూపమయిన అజ్ఞాన పట్టణమును ధ్వంసము చేసినవాడు. అందుకాయన మన 'వెన్ను' అను మేరువును ధనుస్సుగా గ్రహించాడు. అందులోని సుషుమ్నానాడిని – అదే వాసుకిని అల్లెత్రాడుగా ఆదరించాడు. **'అచ్యుత – అగ్నిని'** బ్రహ్మజ్ఞానాగ్నిని బాణముగా పట్టినాడు. ఇంద్రియాశ్వస్థానములో వేదములను నిలిపాడు. రథమునకు ఇడా పింగళ లనే నాడులను అనగా సూర్యచంద్రులను చక్రములుగా స్వీకరించాడు. – ఇలా చేసి త్రిపురాసుర సంహారము చేసి శమదమాది సురులను రక్షించి మోక్షము నిచ్చువాడు.

ఆయనయే శుద్ధజ్ఞానస్వరూపుడు. శుద్ధజ్ఞానసాధనము గూడా! చూ. – శివకవచము "త్రివర్గ సాధనము" "నిత్యశుద్ధబుద్ధపరిపూర్ణసచ్చిదానందాద్వయవైభవాయ" – అట్టి ఇహమార్గ, పరమార్గ బంధువయిన లోకబంధువయిన శివుని స్తోత్రమీ **"మార్గబంధు"** లఘుకావ్యము.

శంభో! మహాదేవ! దేవ! శివ!
శంభో! మహాదేవ! దేవేశ! శంభో!
శంభో! మహాదేవ! దేవ!

అర్థము : శంభో! = శుభమును గల్గించువాడా!, మహాదేవ! = గొప్పదేవా!, దేవ! = వెలుగువాడా! శివ = శుభమయినవాడా!, దేవేశ! = దేవతాధీశ్వరా!

భావము : శివుని సంబోధించి స్మరించుట ఇది. తరువాత శ్లోకములో స్తోత్రం, ప్రార్థన మొదలగును. లేదా ప్రతి శ్లోకము చివర ఈ "సంబోధనలను" పల్లవిగా పలుకవచ్చును.

శ్లో॥ ఫాలావనమ్రత్కిరీటం ఫాలనేత్రార్చిషాదగ్ధపంచేషుకీటమ్ ।
శూలాహతారాతికూటం శుద్ధమర్ధేన్దుచూడం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 1

ప్రతిపదార్థము : ఫాల = నుదుటిమీదకు, అవనమ్రత్ = నమ్రమయినట్లున్న, కిరీటమ్ = కిరీటము గలవాడును, ఫాల = నుదుటియందలి, నేత్ర = కంటియొక్క, అర్చిషా = జ్వాలచేత, దగ్ధ = తగలబడిన, పంచేషు = పంచబాణుడయిన మన్మథుడను, కీటమ్ = పురుగుగల వాడును, (లేదా కీటమువంటి పంచబాణుడు గలవాడును), శూల = త్రిశూలముచేత, ఆహత = చంపబడిన, అరాతికూటమ్ = శత్రుసమూహము గలవాడును, శుద్ధమ్ = మాయారహితుడును, అర్ధేందు = అర్ధచంద్రుడు, చూడమ్= ముందుజుట్టునందు గలవాడును, మార్గబంధుమ్ = మార్గబంధువయిన శివుని, భజే = సేవించెదను.

తాత్పర్యము : మొగముమీదకు కొంచెము వంగినట్లున్న కిరీటము గలవాడు, ఫాలనేత్రాగ్నిలో పురుగువంటి మన్మథుని దగ్ధము చేసినవాడు, శూలముచే శత్రుసంఘమును సంహరించినవాడును, పరిశుద్ధతత్త్వమున్ను అయిన చంద్రకళాశేఖరుని నా మార్గబంధువుగా సేవించెదను.

విశేషములు : 1. కిరీటము ఫాలముదాకా చక్కగా అమరియుండుట కిరీట పరిమాణ సౌష్ఠవమును తెలుపును. అవనమ్ర శబ్దముమీద 'క్విప్' ప్రత్యయము. అందువలన కిరీటము మొగముమీదకు వంగకపోయినా వంగినట్లనిపించటం – అర్థము. అది సరిగా సరిపోయినట్లర్థము.

2. పంచబాణుడనే కీటకము అనగా రూపకాలంకారము. కీటకమువంటి పంచబాణుడనగా – ఉపమిత సమాసము. ఉపమాలంకారము.

3. శూలము అనగా త్రిశూలము. అది ప్రణవమునకు ప్రతినిధి. దానిచేత శత్రుసమూహమును, అనగా మనలోని కామక్రోధాది రాక్షససమూహమును చంపుట. ఇది ఛాందోగ్యములోని 'ఉద్గీథ' విషయము వంటిది. ఇలా అర్థము చెప్పుటవలన ఆయన సంసారమార్గబంధువు – అని స్పష్టము.

4. మార్గబంధువు – జ్ఞానదాత కనుక మోక్షమార్గబంధువని వ్యంగ్యము.

5. మన్మథునికి "కీట" సామ్యమును చెప్పటం క్రొత్త కాదు. "యం పశ్యనదీపదర్శం సపది మనసిజః కీటనాశం ననష్టః" అని ఆయన చిత్రమీమాంసలో చెప్పినదే.

శ్లో॥ అంగే విరాజద్భుజంగమభ్రగంగాతరంగాభిరామోత్తమాంగమ్ ।
ఓంకారవాటీకురంగం సిద్ధసంసేవితాంఘ్రిం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 2

ప్రతిపదార్థము : అంగే = శరీరమునందు, విరాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, భుజంగమ్ = పాములు కలవాడును, అభ్ర = ఆకాశమునందలి, గంగా = దేవగంగచేత, అభిరామ = మనోహరమయిన, ఉత్తమాంగమ్ = తలగలవాడును, ఓంకారవాటీ = ఓంకారమను తోటలో, కురంగమ్ = లేడి అయినవాడును, సిద్ధ = సిద్ధులచేత, సంసేవిత = సేవింపబడిన, అంఘ్రిమ్ = పాదములు గలవాడును, మార్గబంధుమ్ = మార్గబంధువయిన పరమశివుని, భజే = సేవించెదను.

తాత్పర్యము : భుజంగభూషితదేహుడు, ఆకాశగంగా మనోహరమయిన శిరస్సుగలవాడు, ఓంకారవనములో విహరించు లేడి, సిద్ధపూజితపాదుడు మార్గబంధువు అయిన శివుని సేవింతును.

విశేషములు : 1. భుజంగహారుడు – శివకవచమునందు **"అనంత–వాసుకి–తక్షక–కర్కోటక–కుళిక–పద్మ–మహాపద్మేత్యష్ట–మహానాగకులభూషణాయ–"** అను వాక్యము ప్రమాణము. శివకవచము స్కాందపురాణాంతర్గతము.

2. ప్రణవములోనున్న లేడి –

ఎ) "ఓంకారపంజరశుకీ" అని దేవికిన్ని విశేషణము. 'ఓం' అను పదము 'అవ' ధాతువునుంచి ఏర్పడినది. ఆర్షము = రక్షకము. అవ ధాతువుకు అర్థములు ఇవి అవ – రక్షణ గతి కాంతి, ప్రీతి, తృప్తి, అవగమ, ప్రవేశ, శ్రవణ, స్వామ్యర్ష యాచన క్రియా, ఇచ్ఛా దీప్తి, అవాప్తి, ఆలింగన, హింసాదాన భాగవృద్ధిషు"

ఈ అర్థములో 'ఓం' అను బీజమునకు సరిపడు అర్థములు ఏవనగా; రక్షించునది, గతి = వ్యాపించునది, కాంతి = కోరునది (సృష్టి కామం), ప్రీతి = ప్రేమించునది, ఇచ్ఛా = కోరునది, దీప్తి = ప్రకాశించునది. దీనివలన సృష్టికాముడై, సర్వవ్యాపియై, సర్వజీవులను ప్రేమించునదై, రక్షించునదై వెలుగునిచ్చునది – అయిన పరమేశతత్త్వమే – ఓం. దీని వ్యుత్పత్తి – అవధాతువుకు "మన్ ప్రత్యయం. టి లోపము ఊఠ్ దీర్ఘ గుణములు. సూత్రం = **"అవతేః టిలోపశ్చ"** స్వరాదిపాఠములోనిది కనుక అవ్యయము.

బి) ఇక వైదికవ్యుత్పత్తి **"అ+ఉ+మ్"** అను ఈ త్రికము ప్రపంచములోని త్రిపుటులకు గుర్తు. 1) నేను నీవు వాడు; 2) త్రిలోకములు, 3) స్థూల సూక్ష్మ కారణ శరీరములు, 4) త్రిమూర్తులు.

వ్యాహృతులు అనగా 'భూః, భువః, సువః' అనునవి. ఈ 'అఉమ్' అనువానికి సంకేతింపబడినవి. ఇందు ఈ మూడు తత్త్వములందు వ్యాపించి వీటికి పైన మూలముగా నుండిన బీజశక్తి అయిన మహాశక్తి 'మ' మీద పలుకబడే దీర్ఘనాదము. అదే అర్ధచంద్రము. అదే నాదరూపము. ఈ నాదముయొక్క సమాప్తి రూపము బిందువు. అదే పరమేశ్వర రూపము. ఓం.

ఈ ఓంకారమును ఇలా సాధన చేసినచో ఆ ఉద్గీథము ప్రభావము చేత మనలోని కామక్రోధాది – అసురులు హతమవుతారు. అందుకు కారణము అందలి 'పరమాత్మ' స్థితి అదే **"ఓంకారవాటీకురంగం"**

3. అభ్రగంగాతరంగాభిరామ – అనగా ఇది ఆకాశదృశ్యము. ఖగోళమున ఆకాశగంగ ఉన్నది. దానిని పాలసముద్రము, పాలపుంత, దేవతల దారి – అలా పిలుస్తారు. దానినే ఆకాశగంగ అంటారు. ఈ ఆకాశగంగా ఆర్ద్రానక్షత్రమును చేరుకొనును. ఆర్ద్రానక్షత్రము "మిథున"రాశిలోనిది. **మిథునము పార్వతీపరమేశ్వరమిథునమే**. ఈ ఆర్ద్ర ఎఱ్ఱని నక్షత్రము.

"ఆర్ద్రా ప్రవాళమేకమ్" – వరరుచి. దీనినుండి వచ్చు ఒక కాంతికిరణము భూమిని తాకుటకు సుమారు 200 సంవత్సరములు పట్టును. అదీ కాంతివేగములో.

ఆర్ద్ర – రుద్రదేవతా నక్షత్రము. దానిమీదకు ఆకాశగంగ చేరటం ఆ వ్యోమకేశుని శిరస్సును దేవగంగావతరణము. ఇక రామాయణములోని గంగావతరణ వృత్తాంతము భగీరథ కథ – గూడా చారిత్రకరూపము.

శ్లో॥ నిత్యం చిదానందరూపం నిహ్నుతాశేషలోకేశవైరిప్రతాపమ్ ।
కార్తస్వరాగేంద్రచాపం కృత్తివాసం భజే దివ్యసన్మార్గబంధుమ్ ॥ 3

ప్రతిపదార్థము : నిత్యమ్ = నిత్యమయినవాడును, చిత్ = జ్ఞానము, ఆనంద = ఆనందము, రూపమ్ = స్వరూపముగా గలవాడును, నిహ్నుత = తిరస్కరింపబడిన, అశేష = సమస్తమయిన, లోకేశ = ఇంద్రాదులకు, వైరి = శత్రువులయిన వారియొక్క, ప్రతాపమ్ = పరాక్రమము గలవాడును, కార్తస్వర = బంగారుమయమయిన, అగేంద్ర = పర్వతరాజ మయిన మేరువే, చాపమ్ = ధనుస్సుగా గలవాడును, దివ్య = దివ్యమయిన, సన్మార్గ = మంచి మోక్షమార్గమునకు, బంధుమ్ = బంధువయినవాడును, కృత్తివాసమ్ = చర్మాంబరుడు, చర్మోత్తరీయుడును, అయిన పరమశివుని, భజే = సేవించుచున్నాను.

తాత్పర్యము : అనాదినిధనుడు కనుక నిత్యుడు, సచ్చిదానందస్వరూపుడును, లోకేశ్వరులయిన ఇంద్రాదులకు శత్రువులయిన త్రిపురాసుర, అంధకాసురాదులను చంపినవాడు, త్రిపురాసుర సంహారకథలో సువర్ణపర్వతమయిన మేరువును ధనుస్సుగా ధరించువాడు, దివ్యమయిన సన్మార్గము అనగా దివ్యమార్గము, సన్మార్గము అనగా స్వర్గాదిలోకములు చేరు మార్గము, 'సత్' అనగా పరమాత్మను పొందు మార్గము అనగా కర్మ, జ్ఞాన మార్గములలో మనకు యోగక్షేమదర్శనుడయిన మార్గబంధువు అయినవాడు, గజచర్మమునుత్తరీయముగా వ్యాఘ్రచర్మమును పరిధానముగాను, ధరించిన ఆ పరమశివుని సేవించెదను.

శ్లో॥ కందర్పదర్పఘ్నమీశం కాలకంఠం మహేశం మహావ్యోమకేశమ్ ।
కుందాభదన్తం సురేశం కోటిసూర్యప్రకాశం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 4

ప్రతిపదార్థము : కందర్ప = మన్మథునియొక్క, దర్ప = దర్పమును, ఘ్నమ్ = పోగొట్టువాడును, ఈశమ్ = ఈశ్వరుడును, కాల = కాలకూటముతో నల్లనయిన, కంఠమ్ = కంఠముగలవాడును, మహేశమ్ = గొప్ప ఈశ్వరుడును, మహావ్యోమ = మహాకాశము, కేశమ్ = కేశములుగా గలవాడును, కుందాభ = మొల్లపూలవంటి, దంతమ్ = పన్నులు గలవాడును, సురేశమ్ = దేవప్రభువును, కోటీ = అనేకమయిన, సూర్య = సూర్యులయొక్క, ప్రకాశమ్ = వెలుగు గలవాడును, మార్గబంధుమ్ = మార్గబంధువున్ను అయిన శివుని, భజే = సేవించెదను.

తాత్పర్యము : పరమేశ్వరుడు పార్వతీసేవాసందర్భములో హిమాలయమున మన్మథుని మదమును అణచినవాడును, సముద్రమథన సందర్భమున హాలాహలమును మ్రింగి, లోకరక్షణ సేయుటద్వారా నల్లనయిన కంఠముగలవాడు, ఈశ్వరులకే ఈశ్వరుడు, ఆకాశకేశుడు అనగా ఆకాశమే తలగా గలవాడు, మొల్లపూలవంటి దంతములు గలవాడు, సర్వసురేశ్వరుడు, కోటిసూర్యులవంటి ప్రకాశము గలవాడయిన ఆ మార్గబంధువును సేవించెదును.

శ్లో॥ మందారభూతేరుదారం మందరాగేంద్రసారం మహాగౌర్యదూరమ్ ।
సిందూరదూరప్రచారం సింధురాజాతిధీరం భజే మార్గబంధుమ్ ॥ 5

ప్రతిపదార్థము : మందార = మందారమను కల్పవృక్షముయొక్క, భూతేః = సంపదకన్న (లేదా) మందార = స్వర్గముయొక్క, భూతేః = ఐశ్వర్యమునకు, ఉదారమ్ = దాత అయినవాడు, మందరాగ = రాగరహితులయిన విరక్తులలో, ఇంద్ర = శ్రేష్ఠులయినవారికి,

సారమ్ = ముఖ్యమయినవాడు, మహాగౌరీ = మహాగౌరికి, అదూరమ్ = ఎన్నటికి దూరముకానివాడును, సిందూర = సిందూరమునకు, దూర = దూరమయిన, ప్రచారమ్ = నడక కలవాడును, అనగా భస్మధారి, సింధురాజ = సముద్రునివలె, అతిధీరమ్ = మిక్కిలి గంభీరమయినవాడును, మార్గబంధుమ్ = మార్గబంధువయినవాడును అగు శివుని, భజే = సేవించెదను.

తాత్పర్యము : కల్పవృక్షసంపదకన్న ఎక్కువ సంపదను ఇవ్వగలవాడు (కుబేరునకు) లేదా స్వర్గసంపద ఇవ్వగలవాడు, మందరాగులు అనగా వీతరాగులలో శ్రేష్ఠులయిన వారికి సారమయిన (నిధి) వాడు, మహాగౌరికి నిత్యానుసంధానంగా ఉండువాడు, సిందూరముకాక భస్మాంగరాగము గలవాడు, సముద్రగంభీరుడు (అపామివాధారమను త్తరంగం – కాళిదాసు) అయిన ఆ మార్గబంధువును పొందెదను.

విశేషములు : 1. మందార – స్వర్గము – వి.యస్.ఆప్టే నిఘంటువు.

2. మందర – అగేంద్ర – అని విడదీస్తే మందర పర్వతమునకు శివుడు సారమన్న అర్థం కుదరదు.

శ్లో॥ అప్పయ్యయజ్వేంద్రగీతం స్తోత్రరాజం పఠేద్యస్తు భక్త్యా ప్రయాణే ।
తస్యార్థసిద్ధిం విధత్తే మార్గమధ్యేఽభయం చాశుతోషో మహేశః ॥ 6

ప్రతిపదార్థము : యః తు = ఎవడయితే, అప్పయ్య = అప్పయ్య అను, యజ్వేంద్ర = మహాసోమయాజి, దీక్షితులచేత, గీతమ్ = పాడబడిన, స్తోత్రరాజమ్ = స్తోత్రమును, ప్రయాణే = ప్రయాణకాలమున లేదా నిర్యాణకాలమున / లేదా యోగమార్గ ప్రయాణ కాలమున, పఠేత్ = చదువునో, తస్య = అతనికి, ఆశుతోషః = శీఘ్రసంతోషి అయిన, మహేశః = మహేశ్వరుడు, మార్గమధ్యే = ప్రయాణ లేదా నిర్యాణమార్గమధ్యమున / లేదా యోగమార్గ మధ్యమున, అభయమ్ = అభయమును, అర్థసిద్ధిం చ = కార్యసిద్ధిని, మోక్షపురుషార్థసిద్ధిని గూడా, విధత్తే = కలిగించును.

తాత్పర్యము : అప్పయ్యదీక్షితేంద్రుడు గానము చేసిన ఈ స్తోత్రమును ప్రయాణ / యోగమార్గ ప్రయాణ / నిర్యాణ మధ్యమున భక్తిగా చదువగలిగినచో ఆశుతోషి అయిన భగవాన్ ఈశ్వరుడు, అట్టి భక్తునకు మార్గమధ్యమున అభయమును, అద్వైతరూప అభయమును, ప్రయోజనసిద్ధిని, చోరాది బాధానివారణను, కామక్రోధాది బాధా నివారణను మోక్షరూపపురుషార్థసిద్ధిని కలిగించును.

శ్రీః